

חַיִּים תַּחֲלֹת מַעֲשֵׂיךָ לְהַחֲנִיטָהּ וּלְחַדְשָׁהּ אִישׁ
יָבִיא בְּפָרִיו עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינָהּ, כִּי כֵן יִמְלֹאוּ
יָמֵי הַחַנוּטִים לְפִירוֹת הָאֵילָן הָעֲלִיּוֹן עֵץ
הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֶּן, וְעֹשֶׂה פְּרִי לְמַעַלָּה:
וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁבְכַח סִגְלַת אֲכִילַת הַפְּרוֹת שֶׁנֶּאֱכָל וְנִבְרַךְ
עֲלֵיהֶן עֵתָהּ, וְאֲשֶׁר נִהְיָה בְּסוּד שְׂרָשִׁיָּהּ
הָעֲלִיּוֹנִים אֲשֶׁר הֵמָּה תְּלוּיִים בָּם, לְהַשְׁפִּיעַ
עֲלֵיהֶן שְׁפַע רָצוֹן בְּרָכָה וְנִדְבָה, וְגַם הַמַּמְנִים
וְהַמְּשֻׁטָּרִים עֲלֵיהֶם יִתְמַלְאוּ מֵעוֹז שְׁפַע הוֹדָן
לְשׁוֹב שְׁנִית לְהַגְדִּילָם וּלְהַצְמִיחָם, מֵרֵאשִׁית
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית הַשָּׁנָה, לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה.
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וְקִים לָנוּ אֶת הַדְּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מַלְאָכֵי חוּזָן (מִלְאָכֵי ג, יא),
וְגַעַרְתִּי לָכֶם בְּאֲכָל וּלֹא יִשְׁחַת לָכֶם אֶת פְּרִי
הָאֲדָמָה, וּלֹא תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בְּשֹׁדָה אָמַר יי
צְבָאוֹת: הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם,
וּבְרַךְ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה,
תְּשִׁיחֶהוּ בְּרָכוֹת לְעַד, תַּחֲדֶהוּ בְּשִׂמְחָה אֶת

אֲנִי הָאֵל הָעוֹשֶׂה, וְהַיּוֹצֵר, וְהַבּוֹרָא, וְהַמַּאֲצִיל
עוֹלְמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וּבְצוּרְתָם וּבְצַבְיֹונָם
בְּרֵאת דוּגְמַתָּן עַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, כָּלֶם בְּחֻכְמָה
עֲשִׂיתָ עֲלִיּוֹנִים לְמַעַלָּה וְתַחֲתוֹנִים לְמַטָּה,
לְחַבֵּר אֶת הָאֵהָל לְהִיּוֹת אֶחָד, וְאֵילָנוֹת וּדְשָׁאִים
מִן הָאֲדָמָה הַצְּמַחַת בְּקוֹמַתָּם וּבְצַבְיֹונָם שֶׁל
מַעַלָּה, לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי אָדָם חֻכְמָה וְתַבּוּנָה
בְּהֵמָה לְהַשִּׁיג בְּנַעֲלָמִים, וּפְקֻדַת עֲלֵיהֶם
בְּמִשְׁמַרְתָּ מִלְּאֲכִיךְ הַקְּדוֹשִׁים הַמַּמְנִים
וְהַמְּשֻׁטָּרִים לְהַגְדִּילָם וּלְהַצְמִיחָם, וְעֲלִימוֹ
תְּטוֹף שְׁפַע וְכַח מְדוּתֶיךָ הָעֲלִיּוֹנוֹת, וַיַּעַשׂ פְּרִי
תְּבוּאָה, וְכֹל עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ, וּמִפְּרֵי
מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ, לְאֲכֹל מִפְּרִיָּהּ
וּלְשִׁבּוֹעַ מִטוֹבָה, לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חַי מִן
הַכַּח הָרוּחָנִי אֲשֶׁר בָּהֶן, מִפְּרֵי פִי מַלְאָכֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים הַנוֹטָרִים אֶת פְּרִיו, וּמִמֶּנּוּ פְּרִיךָ
נִמְצָא שְׂכָר פְּרֵי הַבֶּטֶן, לְהַחֲיוֹת וּלְזוֹן אֶת
הַגּוֹף, וְהָיָה פְּרִיו לְמַאֲכָל וְעֵלָהוּ לְתַרוּפָה. וְזֶה

הגדול היוצא מפסוק (איוב כ, טו) חיל בלע ויקיאנו וישוב הכל לאיתנו הראשון, ולא ידח ממנו נדח, כי אתה יי לבדך מקבץ נדחי ישראל: ובכן, את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתיך, ויד יי על כל העולם כלו, ותחת הנעצוץ יעלה ברוש, ותחת הסרפד יעלה הדס, (ישעיה נה, יג) והיה ליי לשם לאות עולם לא יכרת. ויהי פסת בר בארץ, בראש הרים ירעש כלבנון פריו, ויציצו מעיר כעשב הארץ. אז ירננו עצי היער ועץ השדה נשא ענף, ועשה פרי דבר יום ביומו. ולקחת מראשית כל פרי האדמה, להביא בכורים לפני מזבח יי בהלל ותודות ליי אלהינו, ורב טוב לבית ישראל. (ישעיה לה, כב) יששום מדבר וציה, ותגל ערבה, ותפרח כחבצלת: פרח תפרח, ותגל אף גילת ורנן, כבוד הקבנון נתן לה. הדר הפרמל והשרון המה יראו כבוד יי הדר אלהינו: במהרה בימינו אמן. עשה למען שמך, עשה למען חסדך, עשה למען ימינה,

עשה למען תורתך, יהיו לרצון אמרייפי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

פניך, ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פריו, ועליהם תבא ברכת טוב, להתברך פירותיה במעינו, אחד המרבה ואחד הממעיט גם ברכות יעטה בבריאות הגוף, שם יצוה יי את הברכה חיים עד העולם, ועוז הדר הברכות באכילת הפירות יהיו למאורות במעין הברכות, צדיק חי העולמים ונראתה הקשת שש ומתפאר בגונין שלו ומשם יושפע עלינו שפע רצון ורחמים, למחול ולסלוח עונותינו ואשמתינו, אשר נואלנו ואשר חטאנו והיינו מרשיעי ברית, ופגמנו בפרי צדיק חי העולמים, ומנענו רביכי השפעתו ונשחתו כל מקורות, וישוב עתה הכל לאיתנו הראשון, ותשב באיתן קשתו, כי אתה תברך צדיק יי כצנה רצון תעטרנו (תהלים ה, יג):

וכל הניצוצות שנתפזרו על ידינו או על ידי אבותינו, וכעון אדם הראשון אשר חטא בפירות האילן, עתה ישובו להתפלל בעוז הדר עץ החיים, ויוסר מהם כל רע, בכח שמך